

VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
(ensimmäinen jaosto)
4 päivänä marraskuuta 2008

Asia F-87/07

Luigi Marcuccio
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Virkamiehet – Vahingonkorvauskanne – Komission
terveydenhuoltoyksikön väitetty lainvastainen menettely – Tutkimatta
jättäminen – Vahingonkorvausvaatimuksen esittämistä koskevan kohtuullisen
määräajan noudattamatta jättäminen

Täydellinen teksti oikeudenkäyntikielellä (italia) II-A-1 - 1915

Aihe: EY 236 ja EA 152 artiklan nojalla nostettu kanne, jossa Marcuccio vaatii ensisijaisesti korvausta vahingosta, joka hänelle on väitetyksi aiheutunut komission terveydenhuoltoyksikön lainvastaisesta menettelystä niiden kolmen lääkärintodistuksen käsittelyssä, jotka hän esitti kesällä 2001.

Ratkaisu: Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

*1. Virkamiehet–Kanne–Määräajat–Toimielimelle osoitettu vahingonkorvausvaatimus–Kohtuullisen ajan noudattaminen
(Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artikla; henkilöstösääntöjen 90 artikla)*

*2. Virkamiehet – Kanne – Vahingonkorvauskanne – Kohde – Toteamus – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)*

1. Virkamiesten tai toimihenkilöiden on esitettävä kohtuullisessa ajassa siitä hetkestä, jona he ovat saaneet tiedon tilanteesta, josta he valittavat, yhteisölle korvausvaatimus vahingosta, jonka se on aiheuttanut. Kuluneen ajan kohtuullisuutta on arvioitava kuhunkin yksittäistapaukseen liittyvien seikkojen mukaan, ja on otettava erityisesti huomioon riidan merkitys asianomaiselle, asian monitahoisuus ja asianomaisten osapuolten käyttäytyminen.

Tässä yhteydessä on otettava huomioon vertailukohtana myös viiden vuoden vanhentumisaika, josta määrätään sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun osalta yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 46 artiklassa. Tätä viiden vuoden määräaika ei voida kuitenkaan pitää jäykkänä ja ehdottomana rajana, jonka kuluessa kaikki esitetyt vaatimukset olisi tutkittava riippumatta ajasta, jonka

kantaja on käyttänyt vaatimuksensa esittämiseen hallinnolle, ja tapauksen olosuhteista.

(ks. 27–30 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia 9/75, Meyer-Burckhardt v. komissio, 22.10.1975 (Kok. 1975, s. 1171, 7, 10 ja 11 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-144/02, Eagle ym. v. komissio, 5.10.2004 (Kok. 2004, s. II-3381, 65, 66 ja 71 kohta).

Virkamiestuumioistuin: asia F-125/05, Tsarnavas v. komissio, 1.2.2007 (Kok. H. 2007, s. I-A-1-0000 ja II-A-1-0000, 71, 76 ja 77 kohta).

2. Virkamiehen nostaman vahingonkorvauskanteen yhteydessä vaatimusten, joilla pyritään todellisuudessa saamaan yhteisöjen tuomioistuimet toteamaan, että tietyt väitteet, joihin on vedottu vahingonkorvausvaatimusten tueksi, ovat perusteltuja, tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, koska tuomioistuinten tehtävänä ei ole oikeudellisten lausuntojen esittäminen. Asian laita on täten vaatimuksilla, joilla pyritään siihen, että yhteisöjen tuomioistuimet toteavat kyseessä olevien toimien, tosiseikkojen ja menettelyiden olemassaolon ja niiden lainvastaisuuden.

(ks. 36 kohta)

Viittaukset:

Yhteisöjen tuomioistuin: asia 108/88, Jaenicke Cendoya v. komissio, 13.7.1989 (Kok. 1989, s. 2711, 8 ja 9 kohta).